A. Autoritātes izcelsme:

❖ **Dievišķā autoritāte.**

— Agrīnajos gados Mozus māte, Mozum mācīja Dieva ceļus (2. Moz. 2:8–10). Līdz 40 gadu vecumam viņš faraona pilī ieguva kultūras, politisko un militāro izglītību. Nākamos 40 gadus viņš pavadīja tuksnesī, mācoties no Dieva vienkāršajā ganu dzīves vidē. Kad Dievs uzskatīja, ka Mozus ir gatavs, Viņš viņu sūtīja kā pravieti, lai runātu ar Israēli un faraonu (2. Moz. 3:1–2, 10).

— Tā kā Mozus neuzskatīja sevi par spējīgu runāt ar viņiem tieši, Dievs iecēla Āronu par viņa „pravieti" (2. Moz. 4:14–16). Šis ir piemērs tam, kā darbojas Dieva atklāsme caur praviešiem:

(1) Mozus ➔runā ar Āronu. ➔Ārons nodod vēsti tautai.

(2) Dievs ➔runā ar pravieti. ➔Pravietis nodod vēsti tautai.

— Kas deva autoritāti vēstij — Mozus vai Ārons? Kas piešķir vēstij autoritāti — Dievs vai pravietis?

❖ **Jēzus autoritāte.**

— Visi atzina, ka Jēzus runāja ar autoritāti, pat viņa ienaidnieki (Lk. 4:32), lai Viņu ievilinātu lamatās, jautāja, kurš Viņam devis šo autoritāti, Viņš atteicās atbildēt (Mt. 21:23-27).

— Bet mēs zinām atbildi. Jēzum ir autoritāte kā Radītājam un Glābējam (Jņ. 1:3; Rom. 3:24).

— Tomēr autoritāte, ko Viņš parādīja Savas kalpošanas laikā, nāca tieši no Tēva (Jņ. 17:1–2).

— Kāda bija Jēzus vara, ko viņš daļēji piešķīra arī saviem mācekļiem?

(1) Mācīt (Lūkas 4:32)
(2) Grēku piedošana (Marka 2:10-11)
(3) Dēmonu izdzīšana (Lūkas 4:36)
(4) Izprast citu domas (Jāņa 2:24-25)
(5) Tiesāt (Jāņa 5:27)
(6) Dot mūžīgo dzīvību (Jāņa 17:2)

❖ **Bībeles autoritāte.**

— Tā kā Dieva Vārds ir nodots caur Viņa praviešiem, Bībelei ir piešķirta visa Dieva autoritāte.

(1) Tā pasaka, no kurienes mēs nākam un kurp ejam
(2) Tā ir līdzeklis, ko Dievs izmanto, lai sazinātos ar mums
(3) Tā atklāj Dieva raksturu un gribu
(4) Tā māca dievišķo mērķi mūsu dzīvei
(5) Tajā ir ietverta patiesība
(6) Tā palīdz pieņemt pareizos lēmumus
(7) Tā ir kristīgās pasaules uzskatu pamats
(8) Tā ir ticības norma, uz kuras balstās visa doktrīna

— Bībeles lasīšana, lai to izsmietu, meklētu tajā trūkumus vai zinātniskas precizitātes trūkumu, vai mēģinātu to saskaņot ar mūsu priekšstatiem, radīs tādu pašu efektu kā tās ignorēšana, laika neveltīšana tai vai tās mācību nepiemērošana mūsu dzīvē: mūžīgās dzīvības zaudēšana.

— Taču tiem, kas esam gatavi pieņemt Viņa vēstījumu, piemīt spēks pārveidot mūsu sirdis un dāvāt mums mūžīgo dzīvību (Ebr. 4:12; 1. Pēt. 1:23–25).

B. Praviešu nozīme:

❖ **Organizatoriskā autoritāte.**

- Hozeja uzsver pravietiskās dāvanas lomu, kas tika dota Mozum (Hoz. 12:13). Pateicoties šai dāvanai, viņš spēja izvest Israēlu no Ēģiptes; vadīt viņus ceļojumā uz Kanaānu; atrisināt radušās problēmas; un organizēt tautu politiski un reliģiski.
- Pēc Mozus, caur tādiem praviešiem kā Debora un Jahaziēls, Dievs turpināja izmantot praviešu dāvanu, lai vadītu Israēli, risinātu tās problēmas un organizētu to politiski un reliģiski. Piemēram, Elīsa iejaucās militārā kampaņā un panāca mieru starp Israēli un Sīriju.
- Arī Jaunajā Derībā praviešiem bija svarīga loma draudzes organizēšanā un izaugsmē (Ap.d. 13:1–3).
- Dievs arī šodien turpina izmantot praviešu dāvanas, lai vadītu Savu draudzi šajās pēdējās dienās.

❖ **Nekanonisko praviešu nozīme.**

- Kanonisks pravietis ir tas, kurš sarakstījis Bībeles grāmatu (tāpat kā Mozus). Atšķirībā no šiem, nekanonisko praviešu vēstījumi mums ir zināmi tikai tad, kad viņu vārdus pierakstījuši citi. Daži no šiem praviešiem arī sarakstīja grāmatas, taču tās netika iekļautas Bībeles kanonā (2. Laiku 9:29).
- Tomēr Dieva vēstījums, ko pārnesa nekanoniskie pravieši, autoritāte un nozīme ir tāda pati kā kanoniskajiem praviešiem (saskaņā ar Lūkasa 7:28, lielākais no praviešiem nebija kanonisks).
- Bībele norāda, ka pravieši turpinās pastāvēt līdz pat Kristus atgriešanās brīdim (Joēla 2:28–32; Ef. 4:11–16). Šie pravieši nekad nevarēs kļūt par kanoniskajiem rakstiem – jo Bībeles kanons jau ir noslēgts –, taču tas nemazina viņu autoritāti.

PIELIKUMS: ELENAS G. VAITAS AUTORITĀTE UN NOZĪME

Elena G. Vaita tiek iekļauta pēcbiblisko un nekanonisko praviešu grupā. Tāpat kā pārējie pravieši, kas viņai bija priekšgājēji, arī viņas autoritāte nāk no Dieva un ir pakļauta Bībeles autoritātei.

Papildus tam, ka tajā tiek padziļināti daži Bībeles temati (piemēram, cīņa starp labo un ļauno), tās vēstījums skar tēmas, kas ir īpaši aktuālas mūsdienās (baznīcas un valsts apvienošanās briesmas, zvēra zīme, izglītība vai veselība).

Viņas raksti ir palīdzējuši daudziem mainīt dzīvesveidu un tādējādi baudīt labāku dzīvi.

Lai gan Elenas G. Vaitas raksti nav iekļauti Bībelē, Dievs tos ir izmantojis, lai vadītu ticīgos, zemes vēstures pēdējās dienās.